

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2014. gada 6. novembra spriedumu lietā T-463/12 Eugen Popp un Stefan M. Zech/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 19. janvārī iesniedza Eugen Popp un Stefan M. Zech

(Lieta C-17/15 P)

(2015/C 406/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Eugen Popp un Stefan M. Zech (pārstāvji – A. Kockläuner un O. Nilgen, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Müller-Boré & Partner Patentanwälte

Eiropas Savienības Tiesa (sestā palāta) ar 2015. gada 26. oktobra lēmumu ir noraidījusi apelācijas sūdzību un nolēmusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji paši sedz savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 25. jūnija rīkojumu lietā T-302/15 Vichy Catalán/ITSB – Hijos de Rivera (“Fuente Estrella”) 2015. gada 23. jūlijā iesniedza Vichy Catalán, S. A.

(Lieta C-399/15 P)

(2015/C 406/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vichy Catalán, S. A. (pārstāvis – R. Bercovitz Álvarez, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un Hijos de Rivera (“Fuente Estrella”)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu, aizstājot to ar nolēmumu, ar ko atzīst par pieņemamu prasību, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja cēlusi Vispārējā tiesā lietā T-302/15;
- piespriest lietas dalībniekiem, kas iestājas lietā pārsūdzētā rīkojuma atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējās tiesas (trešā palāta) rīkojums, ciktāl ar to celtā prasība atzīta par nepieņemamu, ir pretējs tiesību aktiem šādu iemeslu dēļ:

1. Eiropas Savienības Tiesas statūtu 45. panta pārkāpums (nav izbeidzies prasības celšanas termiņš, ja tiek pierādīta neparedzētu apstākļu vai *force majeure* esamība), divos aspektos:

a) rīkojums pieņemts, nepiešķirot apelācijas sūdzības iesniedzējai laiku, lai pierādītu neparedzētu apstākļu vai *force majeure* esamību, kas aizkavēja prasības pieteikuma papīra formā nosūtīšanu. Tādējādi manis pārstāvētajai apelācijas sūdzības iesniedzējai tika liegtas tiesības uz aizstāvību;

b) šajā lietā ir bijuši neparedzēti apstākļi.

2. Nepareizi interpretēts Reglamenta 43. panta 6. punkts.

3. Ar atpakaļejošu spēku un kaitējot apelācijas sūdzības iesniedzējas interesēm, jaunā Reglamenta, kas stāties spēkā 2015. gada 1. jūlijā, normas tika piemērotas attiecībā uz situācijām, kurām bija jāpiemēro agrākais Reglaments.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 24. jūnija spriedumu lietā T-527/13 Itālija/Komisija 2015. gada 3. septembrī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-467/15 P)

(2015/C 406/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Di Bucci un P. Nēmečkova)

Otra lietas dalībniece: Itālijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 24. jūnija spriedumu lietā T-527/13 Itālijas Republika/Komisija, kas Komisijai paziņots tajā pašā dienā;
- noraidīt pirmajā instancē celto prasību un piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Vispārējā tiesa ir nelikumīgi no jauna interpretējusi un pārkvalificējusi pirmajā instancē izvirzīto otro pamatu. Šādi rīkojoties, tā ir pārkāpusi principu, ka prasības priekšmeta robežas nosaka lietas dalībnieki, un aizliegumu pēc savas ierosmes izvirzīt pamatu, kas attiecas uz lēmuma likumību pēc būtības un ko prasītāja nebija savlaicīgi izvirzījusi prasībā;
- 2) Vispārējā tiesa ir pārkāpusi LESD 108. pantu un Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽¹⁾ 1. pantu saistībā ar jauna atbalsta un pastāvoša atbalsta jēdzieniem. It īpaši tā ir nepamatoti atzinusi, ka atbalstu var uzskatīt par pastāvošu, lai gan ir pārkāpts kāds no nosacījumiem, kas ir izvirzīts lēmumā, kurā tas tika atzīts par saderīgu. Tādējādi tā nav ievērojusi pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru vienkāršs šo nosacījumu pārkāpums izraisa jauna atbalsta pastāvēšanu un, ja nav jaunu faktu, ko varētu vērtēt citādi, pamato jaunu lēmumu par nesaderību.